

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/103/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520201085
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2520201085.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci navrhovateľky: W. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, O. T., zastúpená JUDr. Daliborom Pavelkom, Pribinova 46, Hlohovec, proti osobe povinnej platiť výživné: Y. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, B., zastúpený splnomocnencom Advokátska kancelária ŠVECOVÁ, s.r.o., Laurinská 3, Bratislava, IČO: 47 253 363, o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní povinnej osoby proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 12. októbra 2021, č.k. 15Pc/10/2020-128, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že povinný je povinný platiť navrhovateľke výživné v sume 200 eur mesačne s účinnosťou od 29.06.2020 do 31.08.2020, v sume 225 eur od 01.09.2020 do 31.03.2021, v sume 80 eur s účinnosťou od 01.04.2021 do 30.09.2021 a v sume 60 eur s účinnosťou od 01.10.2021, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk navrhovateľky. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 29.06.2020 do 30.09.2021 v sume 1.715,08 eur sa povinnému povoľuje navrhovateľke zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne splatných spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním rozhodol, že povinný je povinný platiť navrhovateľke výživné v sume 200 eur mesačne s účinnosťou od 29.06.2020 do 31.08.2020, v sume 225 eur s účinnosťou od 01.09.2020 do 31.03.2021 a v sume 120 eur s účinnosťou od 01.04.2021, k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred (výrok I.), nedoplatok na zročnom výživnom v sume 1.955,08 eur za obdobie od 29.06.2020 do 30.09.2021 je povinný povinný navrhovateľke zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky (výrok II.), vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol (výrok III.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľka sa návrhom podaným na súde prvej inštancie dňa 29.06.2020 domáhala proti osobe povinnej platiť výživné, svojmu otcovi (ďalej len „povinný“) určenia výživného v sume 400 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu s odôvodnením, že sa štúdiom na vysokej škole pripravuje na svoje budúce povolanie a nemá žiadne finančné príjmy, ani iný majetok. Povinný s návrhom nesúhlasil, tvrdiac, že navrhovateľka je schopná sa sama živiť. Dobrovoľne prispieval na jej výživu sumou 250 eur, avšak potom ako sa k nemu začala nepekne správať, od apríla 2020 jej prispieva na výživu sumou 50 eur mesačne. Má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k synovi M. vo výške 250 eur mesačne. Spláca úver a má tiež zdravotné

problémy. Súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľka je dcérou povinného, aktuálne podľa potvrdenia o štúdiu v akademickom roku 2021/2022 je študentkou 2. ročníka prezenčného štúdia na Fakulte veterinárneho lekárstva Veterinárnej univerzity Brno. Byva v podnájme, kde v zmysle nájomnej zmluvy zo dňa 04.09.2021 platí nájomné mesačne 3.100 Kč. Trpí gastroezofágovou refluxnou chorobou bez ezofagitídy, pričom jej stav sa zhoršil a podľa lekárskeho odporúčania je potrebná eradikačná liečba Hp. probiotiká a šetriaca diéta. Povinný s navrhovateľkou dlhodobo nekomunikujú, od 29.01.2020 do 31.03.2021 pracoval u zamestnávateľa Tmlg, s.r.o., kde jeho priemerný čistý mesačný príjem bez cestovných náhrad predstavoval čiastku 427,97 eur. Povinný uviedol, že jeho čistý mesačný príjem spolu s cestovnými náhradami tu predstavoval čiastku približne 1.000 eur. Od 01.04.2021 je zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Na obdobie 6 mesiacov, od 01.04.2021 mu bola priznaná dávka v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 24,2567 eur (cca 360 eur mesačne). Z dôvodu zlého zdravotného stavu posudkový lekár určil povinnému vznik invalidity od 08.10.2020. Rozhodnutím sociálne poisťovne mu bol priznaný invalidný dôchodok v sume 167,50 eur mesačne, ktorý bol od 01.01.2021 zvýšený na 171,90 eur. Výsledná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u povinného je 55 %. Posudkový lekár neodporúča pracovné zaradenie na pôvodnom pracovisku, povinný môže vykonávať prácu len v prostredí bez nadmernej fyzickej záťaže, bez dvíhania a nosenia ťažkých bremien a bez prác v chlade a vlhku. Povinný býva v rodičovskom dome, ktorého je vlastníkom v podiele 1. Žije v spoločnej domácnosti so svojou 82 ročnou matkou, spláca hypotéku za dom, v ktorom nebýva vo výške 130 eur mesačne a tiež poisťku za dom 85 eur ročne. Platí výživné na maloletého syna Samuela vo výške 250 eur mesačne. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 62, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie vyvodil právny záver, že návrh navrhovateľky voči povinnému bol podaný dôvodne, navrhovateľka je plnoletou dcérou povinného, pripravuje sa na svoje budúce povolanie momentálne denným štúdiom na vysokej škole, s čím sú spojené odôvodnené mesačné výdavky. Povinný prispieva dobrovoľne na výživu navrhovateľky čiastkou 50 eur mesačne, čo je podľa navrhovateľky neadekvátna suma. V súvislosti s vysokoškolským štúdiom v zahraničí navrhovateľke nepochybne stúpili výdavky (odborná literatúra, skriptá, pomôcky, cestovné náklady, náklady na ubytovanie, strava, ošatenie, drogéria a pod.). V konaní bolo nesporne preukázané lekáorskými správami, že navrhovateľka má zvýšené nároky na výživu v súvislosti so svojím zdravotným stavom, s tým sú spojené mesačné náklady na zabezpečenie si diétného stravovania. Súd skonštatoval, že zákonnú vyživovaciu povinnosť majú obaja rodičia, avšak neznamená to mechanickú rovnosť a vychádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z nich. Súd prihliadol na okolnosť, že matka navrhovateľky uspokojuje odôvodnené potreby navrhovateľky v naturálnej forme, preto zabezpečovanie potrieb navrhovateľky v tejto forme súd chápe ako určitú hodnotu, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy a takýto spôsob starostlivosti sa nepochybne kladie na úroveň finančného zabezpečenia výživy. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že navrhovateľka má zákonný nárok na výživné, nakoľko nie je schopná zabezpečiť si svoje potreby, keďže sa na svoje budúce povolanie pripravuje štúdiom na vysokej škole a preto je povinnosťou jej rodičov zabezpečiť jej všetky odôvodnené potreby. Navrhovateľka výšku svojich potrieb vyčíslila v návrhu aj vo vyjadrení, ubytovanie v študentskom domove 100 eur, strava 150 eur podľa špeciálnej diéty, obedy 100 eur, doprava 13 eur, 2 x cestovné z Brna do Piešťan 20 eur, cestovné MHD 685 Kč štvrťročne. V dôsledku pandémie - zákazu vychádzania navrhovateľka bola nútená zostať doma a vysokoškolské vzdelávanie absolvovať dištančnou formou, čím sa jej náklady spojené s cestovaním a ubytovaním v Brne znížili. V súčasnosti však pokračuje v štúdiu dennou formou, má spojené náklady s ubytovaním 3.010 Kč mesačne (118,43 eur). Počas dištančného štúdia bývala v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá výdavky navrhovateľky nepochybne hradila. Pri rozhodovaní o výške výživného súd prihliadol na možnosti a schopnosti povinného zohľadňovať jednotlivé časové obdobia, v ktorých dosahoval rozličný príjem. V čase podania návrhu bol zamestnaný a jeho príjem bol cca 1.000 eur. Pracovný pomer ukončil k 31.03.2021, v tomto období mu bol priznaný invalidný dôchodok 167,50 eur. Od 01.04.2021 je nezamestnaný, evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Od 01.04.2021 na obdobie 6 mesiacov mu bola priznaná dávka v nezamestnanosti cca 360 eur mesačne. Povinný má v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom zvýšené náklady, čo vyčíslil v celkovej sume 100 - 150 eur mesačne (lieky, vyšetrenia, infúzie, rehabilitácie, zdravotné pomôcky). V konaní bola ustálená výška odôvodnených mesačných potrieb navrhovateľky v sume cca 450 eur mesačne, za takejto situácie by bolo určenie výživného v požadovanej výške 400 eur v priamom rozpore so zásadou, že na výžive dieťaťa sa podieľajú obaja rodičia. V období od podania návrhu 29.06.2020 do 31.08.2020, kedy navrhovateľka ešte nemala výdavky v súvislosti so štúdiom a povinný bol zamestnaný s príjmom 1.000 eur, súd určil výšku výživného 200 eur mesačne. Od 01.09.2020 sa výdavky navrhovateľky preukázateľne zvýšili minimálne o nájomné s kauciou, cestovným, nákupom literatúry, avšak počas

celého vysokoškolského štúdia dištančnou formou sa tieto výdavky zase znížili, čím aj nárok na úhradu jej potrieb o niečo klesol. Preto súd určil výšku výživného za toto obdobie sumou 225 eur. Vzhľadom k tomu, že povinný bol k 01.04.2021 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, došlo k poklesu jeho príjmu, bolo potrebné na túto okolnosť prihliadnuť, preto súd určil výšku výživného od 01.04.2021 sumou 120 eur mesačne, keď vychádzal z príjmu povinného pozostávajúceho z dávky v nezamestnanosti a invalidného dôchodku. Povinný má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55%, je v jeho možnostiach a schopnostiach zabezpečiť si dostatočný príjem, aby si voči navrhovateľke mohol plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá je prvoradá. Keďže súd určil výživné spätne od podania návrhu dňa 29.06.2020 vznikol na zročnom výživnom nedoplatok za obdobie od 29.06.2020 do 30.09.2021, t.j. 15 mesiacov a 2 dni v celkovej sume 2.708,36 eur, t.j. 413,36 eur v období od 29.06.2020 do 31.08.2020, 1.575 eur v období od 01.09.2020 do 31.03.2021 a 720 eur v období od 01.04.2021 do 30.09.2021. Nakoľko povinný platil navrhovateľke výživné mesačne v sume 50 eur a za obdobie 15 mesiacov a 2 dni zaplatil celkom čiastku 753,28 eur, bolo potrebné túto čiastku od nedoplatku odrátať, preto nedoplatok na zročnom výživnom za uvedené obdobie predstavuje čiastku 1.955,08 eur. S prihliadnutím na súčasnú sociálnu a finančnú situáciu povinného, súd povolil povinnému nedoplatok zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach vo výške 50 eur, ktoré budú splatné spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Navrhovateľka, keďže sa domáhala výživného vo výške 400 eur mesačne, súd určil nižšiu výšku výživného ako sa navrhovateľka domáhala, preto zvyšnú časť uplatneného nároku zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie povinný. Uviedol, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Má za to, že súd neprihliadol na skutočnosti preukázané ohľadne majetkových pomerov povinného, pretože s účinnosťou od 01.04.2021 priznal navrhovateľke výživné v rozsahu 120 eur mesačne, pričom však povinný bol od 01.04.2021 poberateľom jedine invalidného dôchodku vo výške 171,90 eur a dávky v nezamestnanosti približne 360 až 370 eur mesačne po dobu 6 mesiacov. Jediným jeho príjmom za obdobie od 01.04.2021 do 30.09.2021 tak bola suma približne 532 eur mesačne, z ktorej prispel navrhovateľke dobrovoľne 50 eur mesačne a riadne platil výživné na maloletého M. vo výške 250 eur mesačne. Od 01.10.2021 už povinný nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti, takže jeho jediným mesačným príjmom je už len invalidný dôchodok vo výške 171,90 eur mesačne. Navyše platí hypotekárny úver vo výške 130 eur mesačne za matku navrhovateľky, ktorá tento nespláca, avšak povinný v nehnuteľnosti nebýva, býva v nej matka navrhovateľky s navrhovateľkou a M.. Súd tak vôbec neprihliadol na momentálne možnosti a schopnosti povinného a jeho majetkové pomery. Je ochotný prispievať navrhovateľke aj vyššou sumou ako 50 eur mesačne, avšak až po zabezpečení adekvátneho zamestnania a príjmu na strane povinného. Stále je nezamestnaný napriek tomu, že si aktívne hľadá v danom regióne prácu. Navrhovateľka ako dcéra s povinným ako svojim otcom dlhodobo nekomunikuje a neprejavuje oňho žiaden záujem. Navyše súd vychádzal pri výdavkoch navrhovateľky zo sumy 3.020 Kč vynaloženej na nákup potrebnej študijnej literatúry, napriek tomu, že tieto výdavky navrhovateľka nepodložila žiadnym dôkazom. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a určil povinnému povinnosť platiť navrhovateľke výživné v sume 50 eur mesačne od 29.06.2020 a vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol.

3. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - povinný platiť výživné (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na odvolacie dôvody (§ 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť.

4. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Pc/10/2020 je určenie výživného na plnoleté dieťa W. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorého sa navrhovateľka domáhala návrhom podaným na súd prvej inštancie dňa 29.06.2020 v sume 400 eur mesačne.

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil povinnej osobe (otcovi) platiť výživné navrhovateľke, a to v sume 200 eur s účinnosťou od 29.06.2020 do 31.08.2020, v sume 225 eur s účinnosťou od 01.09.2020 do 31.03.2021 a v sume 120 eur s účinnosťou od 01.04.2021, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, určil nedoplatok na zročnom výživnom od 29.06.2020 do 30.09.2021 v sume 1.955,08 eur, ktorý povolil povinnému zaplatiť v splátkach po 50

eur mesačne spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol.

6. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine).

7. Z ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného a jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie, jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného, ako sú napríklad liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa, jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je potrebné vždy prihliadnuť k počtu, druhu, výške vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku.

8. Vychádzajúc z výsledkov súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania, súd prvej inštancie správne skonštatoval, že v danej veci sú splnené podmienky pre určenie výživného v prospech navrhovateľky od osoby povinnej platiť výživné, teda od otca navrhovateľky. Z obsahu spisu vyplynulo, že navrhovateľka v čase podania návrhu, ako aj v čase rozhodovania súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu, je študentkou na Fakulte veterinárneho lekárstva Veterinárnej univerzity v Brne, v tomto akademickom roku 2021/2022 študuje v druhom ročníku formou prezenčného štúdia. So štúdiom má spojené výdavky s cestovaním a s ubytovaním, kde preukázala, že býva v nájme, za ktorý mesačne uhrádza 3.000 Kč mesačne. Cestovné na MHD štvrťročne predstavuje sumu 685 Kč. Prvý ročník navrhovateľka študovala formou dištančnou, v dôsledku čoho sa jej náklady s cestovaním a ubytovaním v Brne znížili. Navrhovateľka preukázala zdravotné problémy, trpí gastroezofágovou refluxnou chorobou, pričom jej stav sa zhoršil a podľa lekárskeho odporúčania je potrebná eradikačná liečba Hp, probiotiká a šetriaca diéta. Navrhovateľka si náklady na špeciálne stravovanie vyčíslila sumou 100-120 eur mesačne. Navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a bratom M., matka jej konkrétnou sumou z rodinného rozpočtu na výdavky neprispieva, avšak uhrádza jej potrebné veci, navrhovateľka tieto vyčíslila sumou cca 250 eur. Čo sa týka povinného, súd prvej inštancie dostatočne zistil jeho osobné a majetkové pomery, keď zistil, že tento bol v čase podania návrhu i pred podaním návrhu riadne zamestnaný, a to od 29.01.2020 do 31.03.2021 ako lodník s čistým mesačným príjmom bez cestovných náhrad v sume 430 eur a podľa jeho vyjadrenia spolu s cestovnými náhradami príjem predstavoval 1.000 eur mesačne. Pracovný pomer skončil 01.04.2021 z dôvodu zlého zdravotného stavu. Od 01.04.2021 je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, kde do 30.09.2021, teda po dobu 6 mesiacov poberal dávku v nezamestnanosti v sume 360 eur mesačne (50% denného vymeriavacieho základu 24,25 eur). V dôsledku zlého zdravotného stavu bol povinný od 01.10.2020 uznaný invalidným s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 55% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Bol mu priznaný invalidný dôchodok vo výške 167 eur, ktorý bol od 01.01.2021 zvýšený na 171,09 eur. Od 01.10.2021 jediným príjmom povinného je len invalidný

dôchodok, stále je evidovaný na úrade práce, avšak už bez nároku na dávku v nezamestnanosti. Býva v rodinnom dome spolu so svojou 82 ročnou matkou, v tomto rodinnom dome je spoluvlastníkom v podiele 1. Okrem navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť voči maloletému M., a to vo výške 250 eur mesačne. Na Okresnom súde Piešťany prebieha pod sp. zn. 6P/69/2021 konanie o zníženie výživného na maloletého M. M. na základe návrhu zo dňa 05.08.2021, ktorým sa povinný domáha zníženia výživného na syna M. zo sumy 250 eur mesačne na 50 eur mesačne. Okrem bežných výdavkov má povinný výdavky spojené so splácaním hypotéky na rodinný dom, v ktorom žije navrhovateľka so svojou matkou a bratom M., a to mesačne vo výške 130 eur mesačne. Má zvýšené výdavky aj v dôsledku svojho zhoršeného zdravotného stavu, ktoré vyčíslil v sume približne 100 až 150 eur mesačne.

9. Súd prvej inštancie určil vyživovaciu povinnosť s účinnosťou od podania návrhu, teda od 29.06.2020, keďže od tohto obdobia boli osobné, majetkové pomery účastníkov konania rozdielne, správne výživné určil rôznymi sumami za jednotlivé obdobia. Odvolací súd určenie výživného sumou 200 eur za obdobie od 29.06.2020 do 31.08.2020 a sumou 225 eur od 01.09.2020 do 31.03.2021 považoval za vecne správne. V tej dobe bol otec riadne zamestnaný, dosahoval pravidelný mesačný príjem a poberal aj invalidný dôchodok. Odvolací súd tak mal za to, že takto určené výživné v tomto období bolo súdom prvej inštancie určené správne a bolo primerané aj odôvodneným potrebám navrhovateľky. Pokiaľ sa však týka obdobia následného od 01.04.2021, tu odvolací súd mal za to, že súd nesprávne určil výšku výživného sumou 120 eur mesačne, a to z dôvodu, že od 01.04.2021 sa stal povinný nezamestnaným, nebolo možné konštatovať, že by sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Je riadne evidovaný na úrade práce. V období od 01.04.2021 do 30.09.2021 povinný poberal invalidný dôchodok a tiež dávku v nezamestnanosti, takže jeho mesačný príjem bol približne 530 eur mesačne. V tomto období mal stále určené povinný výživné na maloletého M. v sume 250 eur, takže nie je možné, aby zo sumy 530 eur prispieval na výživu navrhovateľke sumou 120 eur mesačne. Odvolací súd tu preto považoval za primerané určiť výživné len v sume 80 eur mesačne. Od 01.10.2021 sa otcovi opäť zmenila výška príjmu, tento sa znížil, nakoľko povinný prestal poberať dávku v nezamestnanosti a jediným jeho príjmom je invalidný dôchodok v sume 171 eur. Odvolací súd má za to, že nie je možné, aby prispieval na výživu navrhovateľky vyššou sumou ako 60 eur mesačne, a to i napriek tomu, že navrhovateľkine odôvodnené potreby boli určené a vyčíslené podstatne vyššou sumou. Odvolací súd tak vzhľadom na skutočnosť, že od 01.10.2021 je povinný nezamestnaný, riadne evidovaný na úrade práce a jediným jeho príjmom je invalidný dôchodok, nepovažoval súdom prvej inštancie určené výživné v sume 120 eur za správne a primerané.

10. Vzhľadom ku skutočnosti, že povinný neprispieval od podania návrhu na výživu navrhovateľky sumami určenými rozsudkom, ale prispieval len sumou 50 eur mesačne, vznikol mu na výživnom nedoplatok za obdobie od 29.6.2020 do 30.9.2021 vo výške 1.715,08 eur (za obdobie 15 mes. a 2 dni mal zaplatiť 2.468,36 eur a zaplatil 753,28 eur), ktorý mu odvolací súd povolil zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným.

11. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd v súlade s ust. § 388 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a výživné na navrhovateľku a nedoplatok na zročnom výživnom určil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

12. O nároku na náhradu trov tohto konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP za použitia § 52 CMP.

13. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).